ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ
20 ΣΕΠ 1902
ΚΑΘΟΛΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ ΚΒ'. ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1902 ΑΡΙΘ. 36

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾶ 25

Ἡ συνδρομὴ προκαταβάλλεται ἀποστελλομένη πρὸς τὸν ταμίαν.

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Μητροπολ. Βοδενῶν ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ (πρόεδρος
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ συντάκτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐπιβαλλομένη διαφώτισις — Καρόλου-Ἐδουάρδου Ζαχαρίου τοῦ Λίγγενταλ· Ἱστορία τοῦ ἑλληνορωμαϊκοῦ Δικαίου. — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά. — Βιβλιολογία. — Κοινοποιήσεις. — Παράρτημα: Εὐαγγελικὰ Διδάγματα.

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΔΙΑΦΩΤΙΣΙΣ

Ὅτι δεινὸν ἡ ἄγνοια, καθὸ τὴν ποθητὴν ἀλήθειαν ἀμαυροῦσα, γνωστόν ἐστιν ἀπὸ πολλῶν ἑκατονταετηρίδων, ἀφ' ὅτου ὁ Σαμοσατεὺς ἐκήρυξεν αὐτὴν ἐπισκιάζουσαν τὸν ἑκάστου βίον· πράγματι δὲ, παραμορφουμένης τῆς ἀληθείας ὑπὸ τῶν ἀγνοούντων ἀληθῶς, ἢ προσποιουμένων ἄγνοιαν, ψευδεῖς μὲν πεποιθήσεις δυνατὸν νὰ σχηματισθῶσι, διάστροφος δ' ἀντίληψις τῆς τῶν πραγμάτων καταστάσεως, μερικῆς ἢ γενικῆς, δυνατὸν νὰ ὁδηγήσῃ εἰς ἀποτελέσματα θρήνων ἄξια. Εἴτε λόγος ὑπόκειται περί τινος ὑποθέσεως ἰδιωτικῆς, εἴτε πρόκειται νὰ σαφηνισθῶσιν ὑποθέσεις γενικωτέρου χαρακτῆρος, ὁ τὴν κοινὴν γνώμην ἀναλαβὼν νὰ ποδηγετήσῃ εἰς ὀρθὴν ἐκτίμησιν τῶν πραγμάτων ἔχει καθῆκον ν' ἀναζητῇ μὲν τὰς εἰδήσεις αὐτοῦ εἰς ἀσφαλεῖς πηγὰς, να ἵσταται δὲ μακρὰν πάσης βλέψεως ἰδιοτελοῦς καὶ μεροληπτικῆς ἀντιλήψεως· καὶ ἐὰν φρονῇ ὅτι ἡ φωνὴ αὐτοῦ δυνατὸν νὰ ἀκουσθῇ παρὰ πολλοῖς, εὐχῆς ἔργον νὰ πιστεύσῃ οὗτος ὅτι τὸ τῆς διαφωτίσεως ἔργον, ὅπερ ἀνέλαβεν, ἀντίθετα παράγον ἀποτελέσματα, πρὸς πᾶν ἄλλο ἀποβλέπει ἢ πρὸς ἀναστήλωσιν τῆς ἀληθείας.

Οἱ ἐντεῦθεν ἐπιστέλλοντες εἰς τὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ὁμογλώσσους ἐφημερίδας ἢ μαρτυρούμενοι καὶ γινωσκόμενοι ἔκ τε τῶν φρονημάτων καὶ τῆς γλώσσης αὐτῶν, ἢ μὴ γινώσκοντες τὰ γινόμενα, διασαλπίζουσιν ἀπό τινος ἐν ἀνταποκρίσεσι καὶ διὰ τηλεγραφημάτων ὅτι τὰ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις οὐ βαίνουσι καλῶς, διαφωνιῶν μὲν γεννηθεισῶν μεταξὺ τοῦ πατριάρχου καὶ συνοδικῶν τινῶν μητροπολιτῶν, ἀπογοητεύσεως δὲ καταλαβούσης τοὺς σεβασμιωτάτους ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ἐντιμοτάτους λογάδας τοῦ Γένους ἐπὶ τῇ ἀποτυχίᾳ κατὰ τὴν διοίκησιν τῶν τῆς Μ. Ἐκκλησίας πραγμάτων καὶ τῇ μὴ ἐκτελέσει τῶν ἐπὶ τούτῳ πατριαρχικῶν ἐπαγγελιῶν.

Βεβαιοῦμεν τοὺς ταῦτα γράφοντας καὶ τοὺς ἀναγινώσκοντας ὅτι αἱ τοιαῦται διαδόσεις εἰσὶ ψευδέσταται, διασπειρόμεναι πρὸς ἐπιβλαβῆ σκοπὸν, εἴτε ἐξ ἀγνοίας, εἴτε ἐκ προθέσεως κομματικῆς. Οἱ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἐπαγγελλόμενοι τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος καὶ τὸ πρόγραμμα τῆς ἐργασίας αὐτῶν χαράξαντες ἤδη βαίνουσι πρὸς τὴν ἐκπλήρωσιν αὐτοῦ, ἐν πλήρει συναισθή-

ΗΑΥΚΟΒΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΕΧΗΝΙΚΟΒΑ

σει μὲν τῆς ἱερότητος ὧν ἀνέλαβον καθηκόντων, ἐν πλήρει δ' ὁμοφροσύνῃ συνεπῶς καὶ συνεργασίᾳ, γινώσκοντες ὅτι τοιούτῳ τρόπῳ προάγονται καὶ διαρρυθμίζονται τὰ καθ' ἡμᾶς, ὅσον ἡμῖν ἔνεστί τε καὶ ἔξεστιν. Οὕτω βαδίζουσι τὰ καθ' ἡμᾶς τὴν κανονικὴν αὐτῶν τροχιάν, οὔτε ἐξέλιπεν, οὔτ' ἐκλείψει, σὺν ἀρωγῷ τῷ Θεῷ, ἡ μεταξὺ λογάδων τοῦ Γένους, ἀρχιερέων καὶ πατριάρχου ὁμοφροσύνη καὶ σύμπνοια· οὔτε ἔχει παρά τινι χώραν ἴχνος ἀπογοητεύσεως διὰ τὴν μὴ αὐθωρεὶ καὶ μετὰ ταχύτητος ἀστραπιαίας ἐκπλήρωσιν ἱεροῦ τινος πόθου καὶ ζητήματος.

Ὁ θέλων ὑποστηρίξαι τὸν ἐθνοπρεπῶς ἐργαζόμενον, τὸν ἔχοντα συνείδησιν τῆς ἱερᾶς αὐτοῦ διακονίας, δύναται νὰ ἀρύηται εἰδήσεις βασίμους ἀπ' αὐτῶν τῶν ὑπὲρ τοῦ ἔθνους ἐργαζομένων, ὧν οὐδεὶς μὲν αἰσθάνεται οὐδὲ κόπωσιν, οὐδὲ ἀπογοήτευσιν ἐν ᾧ ἐτάχθη ἔργῳ, οὐδεὶς δ' ἐπιλανθάνεται ὅτι πλήρη συναίσθησιν ἔχων τῆς ἱερότητος τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐπιθυμεῖ τὰ μὲν πράγματα νὰ παρίστανται καθὼς ἔχουσιν, οἱ δὲ ποθοῦντες τὴν διαρρύθμισιν αὐτῶν νὰ ἔχωσι πᾶσαν πεποίθησιν ὅτι οἱ πρὸς τοῦτο κληθέντες ἐθνικῇ θελήσει ποθοῦσι καὶ ἐπιδιώκουσι τὴν ἐν ἀμεροληψίᾳ, ὁμοφροσύνῃ καὶ νομοταγεῖ ἐργασίᾳ ἐκπλήρωσιν τῆς ἐντολῆς, ἣν Ἐκκλησία καὶ Γένος ἀνέθηκαν αὐτοῖς.

ΚΑΡΟΛΟΥ-ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΖΑΧΑΡΙΟΥ
ΤΟΥ ΛΙΓΓΕΝΤΑΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΟ-ΡΩΜΑΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Κεφάλαιον α'. Φύσις, τέλεσις καὶ λύσις τοῦ γάμου*.

§ 4. Κωλύματα τοῦ γάμου ἕνεκα συγγενείας ἰδίᾳ.

Τὰ ἕνεκα συγγενείας κωλύματα τοῦ γάμου ἀπαιτοῦσιν ἐκτενεστέραν ἀνάπτυξιν.

Ι. Λόγῳ τῆς ἐξ αἵματος συγγενείας τὸ Ἰουστινιάνειον δίκαιον ἀπαγορεύει ἁπλῶς καὶ καθαρῶς τὸν γάμον κατ' εὐθεῖαν ἀνιοῦσαν καὶ κατιοῦσαν γραμμὴν καὶ ἐκ πλαγίου μεταξὺ ἀδελφῶν μόνον καὶ ἐκεῖ ἔνθα ὑπάρχει, ὅτι καλοῦσι τὸ—πατρὸς ἢ μητρὸς τάξιν ἐπέχειν (respectus parentelæ)—δηλαδή, ὅταν ὁ εἷς τῶν συζευχθησομένων κατάγηται κατ' εὐθεῖαν ἐκ τοῦ κοινοῦ γεννήτορος.

Ἡ σύνοδος τῆς Κωνσταντινουπόλεως (692) ἐποιήσατο ἓν ἔτι βῆμα διὰ τοῦ 54 Κανόνος αὐτῆς, ἀπαγορεύσασα τὸν γάμον μεταξὺ τῶν τέκνων δύο ἀδελφῶν[1]. Ἡ Ἐκλογὴ (740) ἀπηγόρευσε προσέτι τὸν γάμον μεταξὺ ἐγγόνων δύο ἀδελφῶν, (δισεξαδέλφων, τίτλος ΙΙ κεφ. 1. παραβλ. ἐπίσης τεῦχ. XVII κ. 37). Τὸ κώλυμα ἕνεκα τοῦ ὀφειλομένου respectus parentelæ δὲν εὑρίσκεται ρητῶς ἀναγεγραμμένον, εἶναι ἀληθὲς, ἀλλ' αἱ καλῶς γνωσθεῖσαι δυσχέριαι, αἵτινες ἠγέρθησαν προκειμένου τοῦ γάμου τοῦ αὐτοκράτορος Ἡρακλείου μετὰ τῆς ἀνεψιᾶς αὐτοῦ Μαρτίνας, (Ἱστορία Νικηφόρου ἔκδ. Παρισίων σελ. 9), δίδουσιν ἡμῖν νὰ ἐννοήσωμεν, ὅτι τὸ κώλυμα τοῦτο διετηρήθη, τοσούτῳ μᾶλλον, καθόσον ἡ Ἐκλογὴ (Τίτλ. XVII κ. 33), καίτοι μὴ κηρύττουσα ἀκύρους, τύπτει οὐχ ἧττον διὰ ποινῆς, τὰς συνομολογουμένας ἑνώσεις μεταξὺ θείου καὶ ἀνεψιᾶς, ἢ θείας καὶ ἀνεψιοῦ. Εὑρίσκονται ἐπίσης αἱ ὑπὸ τῆς Ἐκλογῆς προβλεφθεῖσαι περιπτώσεις καὶ τὸ λόγῳ τοῦ respectus parentelæ κώλυμα εἰς τὸ Πρόχειρον (Τίτλ. VII κ. 3—6. 15), εἰς τὴν Ἐπαναγωγὴν (τίτλ. XVIII κ. 3—6. 13) καὶ εἰς τὰ Βασιλικὰ (XVIII 5.).

Ἐν τῇ τοιαύτῃ καταστάσει τῆς νομοθεσίας, θὰ ἠδύνατό τις νὰ ὑποστηρίξῃ, ὅτι πᾶς γάμος μεταξὺ πλαγίων συγγενῶν τοῦ πέμπτου ἢ ἕκτου βαθμοῦ δὲν ἦν ἄκυρος, διότι ὁ γάμος τοῦ ἐξαδέλφου μετὰ τοῦ τέκνου ἢ τοῦ ἐγγόνου τοῦ ἐξαδέλφου αὐτοῦ, (ἐν ἄλλοις λόγοις, ὁ γάμος τοῦ μικροῦ θείου ἢ τῆς μικρᾶς θείας μετὰ τῆς μικρᾶς ἀνεψιᾶς, ἢ μετὰ τοῦ μικροῦ ἀνεψιοῦ, καὶ τῆς θυγατρὸς ἢ τοῦ υἱοῦ τούτων), οὐκ ἔστι ρητῶς ἀπηγορευμένος. Ἀλλ' οἱ Ἕλληνες τοὐλάχιστον οὐδέποτε φαίνονται ἀμφιβάλλοντες, ὅτι κατὰ τὰς ρηθείσας διατάξεις ἐν τῷ ἕκτῳ βαθμῷ ἐκ πλαγίου πᾶς γάμος ἦν ἀπηγορευμένος, (Ἐπαναγ. ἐπυξ. XV 9.).

Τοῦ χρόνου ὅμως προϊόντος, ἠθέλησαν νὰ ὑποστηρίξωσιν, ὅτι ὁ ἕβδομος βαθμὸς ἦν ἐπίσης ἀπηγορευμένος· ὑπεστήριζον δὲ τοῦτο, διότι ὁ νόμος ἐκήρυττεν ὡρισμένως ἐπιτετραμμένον τὸν γάμον μόνον εἰς τὸν ὄγδοον βαθμὸν· καὶ διότι ὁ ἕβδομος βαθμὸς, (οὗτινος τὸ κῦρος ἔμεινεν ἀναπο-

---

* συνέχεια ἀπὸ σελ. 371—374.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ім. І. І. МЕЧНИКОВА

φάσιστον κατὰ τὸν τεθέντα Κανόνα 87 εἰς τὸν Βασίλειον), ἔδει νὰ θεωρηθῇ ἀπηγορευμένος, διὰ τὸν λόγον ὅτι καὶ εἰς τοῦτον προσέτι προέκυπτε σύγχυσις εἰς τὰ ὀνόματα συγγενείας.

Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἡ γνώμη αὕτη ἐξεδηλώθη μετ'ἐπιφυλάξεως. Οὕτως ὁ πατριάρχης Σισίνιος ἀναφέρει κατὰ τὸ 997 ὡς ὅριον τοῦ κωλύματος τὰ τέκνα τῶν τέκνων τῶν ἀδελφῶν (Σ.Κ.Ρ. καὶ Π. V σελ. 17 «ἐξαδέλφων καὶ τῶν ἀπὸ τούτων τικτομένων καὶ μόνων»). Ὁ πατριάρχης Ἀλέξιος κατὰ τὸ ἔτος 1088[1] λέγει, ὅτι οἱ συναπτόμενοι γάμοι μεταξὺ συγγενῶν ἑβδόμου βαθμοῦ οὐκ εἰσιν ἄκυροι· τιμωρεῖ μόνον αὐτοὺς δι' ἐκκλησιαστικῶν ποινῶν (Σ. Κ. Ρ. καὶ Π. V σελ. 36.—Περίπτωσιν κριθεῖσαν κατὰ ταῦτα, ἴδε αὐτόθι σελ. 92). Ὁ πατριάρχης Μιχαὴλ διακηρύττει δι' ἀκριβεστέρων φράσεων εἰς συνοδικὴν ἐγκύκλιον τοῦ 1057, ὅτι οἱ συναπτόμενοι γάμοι μεταξὺ συγγενῶν τοῦ ἑβδόμου βαθμοῦ δέον νὰ διαλύωνται, (καὶ μάλιστα «ἀτίμως διαιρεθήσεται». Σ.Κ.Ρ. καὶ Π. V σελ. 40.—Παραβλ. ἐπίσης, Πεῖραν XLIX 3. καὶ Mich. Att. Λεουγκλ. εἰς J. G. R. II σελ. 24). Τέλος ἡ θεωρία αὕτη ἀποκατεστάθη ὁριστικῶς ἐπὶ τοῦ πατριάρχου Λουκᾶ διὰ συνοδικῆς ἐγκυκλίου τοῦ ἔτους 1066 (Σ. Κ. Ρ. καὶ Π. V σελ. 95), ἣν ἐπεκύρωσεν ἐπὶ τούτῳ ὁ αὐτοκράτωρ Μανουὴλ (Τεῦχ. IV Νεαρ. 69, Πρόχ. ἐπηυξ VIII 103. Μικρὸν Σ. 13), καὶ ἔκτοτε μία μόνη ἄδεια ἐδόθη ὑπὸ Ἰσαὰκ Ἀγγέλου, (Τ.IV Νεαρ. 84).

Ὁ Βαλσαμὼν (εἰς Φωτ. Νομοκ. XIII. 2), ὁ Δημήτριος Χωματιανὸς (Σ. Κ. Ρ. καὶ Π. V σελ. 421), ὁ Ἀρμενόπουλος (IV 8. 1. 9) καὶ ὁ Βλάσταρις (Β. 8) ἐκθέτουσιν ἐν λεπτομερείᾳ τὸ νέον δίκαιον. Θὰ ἠδύναντο δὲ νὰ συνοψίσωσι τοῦτο εἰς τὴν ἁπλῆν ταύτην πρότασιν, ὅτι πᾶς γάμος μεταξὺ συγγενῶν ἐκ πλαγίου ἐστὶν ἀπηγορευμένος καὶ ἄκυρος μέχρι τοῦ ἑβδόμου βαθμοῦ συμπεριλαμβανομένου[1].

ΙΙ. Κωλύματα τοῦ γάμου ἐξ ἐπιγαμίας, (ἤτοι συγγενείας ἀπὸ λοξότητος, ἀγχιστείας, συμπεθερίας).—Κατὰ τὸ Ἰουστινιάνειον δίκαιον θεωροῦνται ὡς ἀγχιστεῖς (affines), οἱ συγγενεῖς τοῦ ἑνὸς τῶν συζύγων πρὸς τὸν ἕτερον καὶ τοῦτο εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν, εἰς ὃν εἰσὶ συγγενεῖς μετὰ τοῦ πρώτου. Ἐν περιπτώσει τοιαύτης ἀγχιστείας, ὁ γάμος ἐστὶν ἀπηγορευμένος ἀπολύτως κατ' εὐθεῖαν γραμμήν· ἐκ πλαγίου δὲ, μόνον μέχρι τοῦ δευτέρου βαθμοῦ, (π. χ. ὁ διαδοχικὸς γάμος ἀνδρὸς μετὰ δύο ἀδελφῶν, ἢ γυναικὸς μετὰ δύο ἀδελφῶν). Πρὸς τούτοις, τὸ Ἰουστινιάνειον δίκαιον ἀπαγορεύει τὸν γάμον, συνεπείᾳ οἱονεὶ ἀγχιστείας, μολονότι αὕτη δὲν ἀποκατεστάθη εἰσέτι, ἢ ἔπαυσεν· ἤτοι μετὰ τῆς μνηστῆς τοῦ υἱοῦ ἢ τοῦ πατρὸς, μετὰ τῆς μητρὸς τῆς μνηστῆς, μετὰ τῆς γεννηθείσης θυγατρὸς ἐκ μεταγενεστέρου γάμου τῆς διαζευχθείσης συζύγου. Τέλος, κηρύττει ἀπηγορευμένον,—μολονότι κατὰ τὸν κανόνα, «affines inter se non sunt affines», ἡ ἀγχιστεία δὲν ὑφίσταται,—τὸν γάμον μετὰ τῆς χήρας τοῦ ἐκ πρώτου γάμου υἱοῦ, μετὰ τοῦ χήρου τῆς θυγατρὸς τῆς ἐκ πρώτου γάμου γεννηθείσης, μετὰ τῆς θυγατρὸς τοῦ ἐκ πρώτου γάμου γεννηθέντος τέκνου, μετὰ τῆς μητρυιᾶς τοῦ ἀποθανόντος συζύγου.

Ἡ ἐν Τρούλλῳ σύνοδος προέβη ἔτι πορρωτέρω κατὰ τὸ 692, ἀποφηναμένη διὰ τοῦ Κανόνος 54, ὅτι ὁ πατὴρ καὶ ὁ υἱὸς δὲν δύνανται νὰ νυμφευθῶσι τὴν μητέρα καὶ τὴν θυγατέρα, μήτε δύο ἀδελφάς· ὅτι ἡ μήτηρ καὶ ἡ θυγάτηρ δὲν δύνανται νὰ νυμφευθῶσι δύο ἀδελφοὺς, τέλος ὅτι δύο ἀδελφοὶ δὲν δύνανται νὰ νυμφευθῶσι δύο ἀδελφάς[5].

Αἱ ἀπαγορεύσεις αὗται ἐπεξετάθησαν ἐπαισθητῶς:

1ον Διὰ τοῦ τόμου τοῦ πατριάρχου Σισινίου (Σ. Κ. Ρ. καὶ Π. V σελ. 11). Ὁ πατριάρχης βασίζεται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, «ἐν τοῖς γάμοις οὐ τὸ ἐπιτετραμμένον, ἀλλὰ καὶ τὸ εὐπρεπὲς δεῖ σκοπεῖν», καὶ ἐπὶ τοῦ κανόνος 87 τοῦ ἁγίου Βασιλείου, «ἐν οἷς τὰ τοῦ γένους συγχέονται ὀνόματα, ἐν τούτοις ὁ γάμος ἀθέμιτος»[6], καὶ ἀπαγορεύει παρὰ τὴν ἐναντίαν συνήθειαν «δύο ἀδελφοὺς δύο ἐξαδέλφας λαβεῖν καὶ τὸ ἀνάπαλιν, δύο ἐξαδέλφους δύο ἀδελφάς· καὶ θεῖον καὶ ἀνεψιὸν ἀδελφὰς δύο, καὶ αὖθις ἀδελφοὺς δύο θείαν καὶ ἀνεψιάν».

2ον Διὰ συνοδικῶν ἀποφάσεων τοῦ πατριάρχου Ἰωάννου Ξιφιλίνου τοῦ ἔτους 1066 καὶ 1067 (Σ. Κ. Ρ. καὶ Π. V σελ. 51. 53), αἵτινες παραδέχονται ἀπολύτως τὴν ἐκ τῶν ἐγκύρων μνηστειῶν πηγάζουσαν οἱονεὶ ἀγχιστείαν[7].

Οὕτω κατώρθωσαν νὰ ἐξαγάγωσιν ἐκ τοῦ τόμου τοῦ Σισινίου[8], ὅτι ὁ ἕκτος βαθμὸς μεταξὺ ἀγχιστέων κωλύει τὸν γάμον καὶ μάλιστα μεταξὺ ἀγχιστέως τοῦ ἑνὸς τῶν συζύγων καὶ ἀγχιστέως τοῦ ἑτέρου (ἐκ διγενείας), περίπτωσις καθ' ἣν προσέθετον τοὺς ὑφισταμένους βαθμοὺς,

μεταξὺ τοῦ ἀγχιστέως τοῦ ἑνὸς τῶν συζύγων καὶ τοῦ συζύγου αὐτοῦ, καὶ τοὺς ὑφισταμένους μεταξὺ τοῦ ἀγχιστέως τοῦ ἑτέρου τῶν συζύγων καὶ τοῦ τελευταίου τούτου.

Ἐν τούτοις ὁ κανὼν οὗτος οὔτε ἦν, οὔτε ἐστὶ γενικῶς παραδεδεγμένος[9]· διότι,

α΄) Ὁ πατριάρχης Ἰωάννης Ξιφιλῖνος ἐκήρυξεν ἄκυρον τὸν γάμον μεταξὺ ἀγχιστέων τοῦ ἑβδόμου βαθμοῦ καὶ ἡ ἀπόφασίς του ἐπεκυρώθη δι' αὐτοκρατορικῆς διατάξεως, (Σ. Κ. Ρ. καὶ Π. V σελ. 54)· ὁμοίαν ἀπόφασιν ἐξέδοτο ὁ πατριάρχης Εὐστάθιος Γαρίδας (αὐτόθι σελ. 57).

β΄) Ἀλέξιος Α΄ ὁ Κομνηνὸς ἐνομοθέτησε (Τεῦχ. IV Νεαρ. 40), ὅτι εἰς τὸν ἕκτον βαθμὸν ὁ γάμος θείου καὶ ἀνεψιᾶς πρὸς θείαν καὶ ἀνεψιὸν ἦν ἐπιτετραμμένος. Ἡ ἐξαίρεσις ὅμως αὕτη[10] ὑπέστη πολλὰς ἐπιθέσεις[11] καὶ λαμβάνει κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ἑρμηνείαν, ὅσον τὸ δυνατὸν στενὴν, (Δημ. Χωματ. εἰς Σ.Κ.Ρ. καὶ Π. V σελ. 424 Ἀρμ. IV. 8. 3. ἐπίσης Σύν. γ΄ 2 σχ. h. Βλάστ. Β΄, 8). Ἑτέρα ἐξαίρεσις ἕνεκα πολιτικῶν λόγων ἐπετράπη κατὰ τὸ 1278, (Παχυμέρης εἰς Μιχ. Παλαιολόγον VI. 6,).

γ΄) Νεαρά τις τοῦ αὐτοκράτορος Μανουὴλ τοῦ ἔτους 1175 (Τ. IV Νεαρ. 76) φαίνεται περιορίζουσα τὴν ἔννοιαν τοῦ Τόμου τοῦ πατριάρχου Σισινίου οὕτως, ὥστε ἐὰν τοιοῦτος γάμος δὲν δύναται νὰ συνομολογηθῇ εὐκόλως καὶ ἀποινεῖ ἕνεκα τῆς ἀπαγορεύσεως, τοὐλάχιστον ἅπαξ συνομολογηθεὶς, οὐκ ἐστὶν αὐτοδικαίως ἄκυρος, ἀλλὰ μόνον ἀξιόποινος. καὶ

δ΄) Ὁ κανὼν ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν ἐφαρμόζεται, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἀγχιστεῖς ἐκ τριγενείας, τουτέστι μεταξὺ ἐκείνων δι' οὓς ἡ συγγένεια πηγάζει ἐκ δύο διαφόρων γάμων, ἐκ τριῶν οἰκογενειῶν, (Σ. Κ. Ρ. καὶ Π. V. σελ. 92. 100). Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, οἱ μὲν περιορίζονται εἰς τὰς ἀπαγορεύσεις τοῦ Ἰουστινιανοῦ (αὐτόθι σελ. 425), οἱ δὲ, ἰδίως ὁ Βαλσαμὼν, ὁ Ἀρμενόπουλος καὶ ὁ Βλάσταρις (Βαλσ. εἰς Κανόνα 53 Συνόδου Τρούλλου, Ἀρμ. IV. 8. 3. Βλάστ. εἰς Σ. Κ. Ρ. καὶ Π. VI. σελ. 133) εἰσὶ τῆς ἀρχῆς, ὅτι εἰς τὸν τέταρτον βαθμὸν τὸ κώλυμα δὲν ὑφίσταται, μολονότι κατὰ τὴν ὁμολογίαν τοῦ τελευταίου τούτου ἡ πρᾶξίς ἐστιν ἐναντία[12].

III. Κώλυμα τοῦ γάμου ἕνεκα συγγενείας πηγαζούσης ἐξ υἱοθεσίας, (διὰ θέσεως, ἤτοι ἐξ υἱοθεσίας συγγένεια). Ἡ συγγένεια αὕτη κατὰ τὴν Ἰουστινιάνειον νομοθεσίαν παράγει κώλυμα πρὸς γάμον, ὡς καὶ ἡ ἐξ αἵματος, μόνον ὅμως μεταξὺ τοῦ υἱοθετουμένου καὶ τοῦ υἱοθετοῦντος, καὶ τῶν ἐξ ἀρρενογονίας καὶ θηλυγονίας εἰς κατιοῦσαν γραμμήν. Ἀγχιστεία διὰ τῆς υἱοθεσίας δὲν δημιουργεῖται, μόνον ὁ θετὸς πατὴρ δὲν δύναται νὰ νυμφευθῇ τὴν σύζυγον τοῦ υἱοθετηθέντος καὶ χειραφετηθέντος υἱοῦ. Τὸ κώλυμα παύει, ὅταν ὁ δεσμὸς τῆς υἱοθεσίας λυθῇ, ὁπότε μόνον ὁ γάμος μετὰ τοῦ υἱοθετηθέντος τέκνου ἢ μετὰ τῶν υἱοθετηθέντων ἐγγόνων ἐστὶν ἀπηγορευμένος.

Τὸ Πρόχειρον, ἡ Ἐπαναγωγὴ καὶ τὰ Βασιλικὰ (Πρόχ. VII. 2. 5. 6. 10. 18. 19. 23. Ἐπαναγ. XVII. Βασ. XXVIII. 5) ἐπαναλαμβάνουσιν ἁπλῶς τὰς διατάξεις ταύτας.

Ἐπὶ τούτοις, ὁ ἀρχαῖος σχολιαστὴς τῆς Ἐπαναγωγῆς (XVII. 21. σχ.) ποιεῖται τὴν ἀκόλουθον παρατήρησιν· «ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἡ Νεαρὰ 118 κατήργησε πᾶσαν διαφορὰν μεταξὺ συγγενῶν ἐξ ἀρρενογονίας καὶ θηλυγονίας, καὶ ἡ υἱοθεσία τελειοῦται ἐπ' ἐκκλησίας διὰ προσευχῶν καὶ διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν ὑπὸ τοῦ ἱερέως, ὁ τῆς υἱοθεσίας δεσμὸς θὰ ἠδύνατο νὰ ᾖ ἀδιάλυτος καὶ ὁ γάμος ἀπηγορευμένος, ἕνεκα συγγενείας ἐξ υἱοθεσίας εἰς τὸν αὐτὸν βαθμὸν, εἰς ὃν καὶ ἡ φυσικὴ συγγένεια». Ἡ γνώμη αὕτη ἐπεβεβαιώθη ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Λέοντος (Τεῦχ. II Νεαρ. 24. Βαλσ. εἰς Κανόνα 53 Συνόδου Τρούλλου), ἐν τῇ ἐννοίᾳ, ὅτι πᾶς γάμος μεταξὺ ἀδελφοῦ καὶ ἀδελφῆς ἐξ υἱοθεσίας ἐστὶν ἀπηγορευμένος.

Οἱ μεταγενέστεροι νομοδιδάσκαλοι, (Δημ. Χωματ. εἰς Σ. Κ. Ρ. καὶ Π. V. σελ. 426. Βλάστ. αὐτόθι VI. σελ. 136. Ἀρμ. IV. 8. 6. Πηδάλιον σελ. 523 καὶ ἐπ.), παραδέχονται συνεπῶς τὴν ἀρχὴν, ὅτι ἡ ἐξ υἱοθεσίας πηγάζουσα συγγένεια ὅσον ἀφορᾷ τὰ κωλύματα τοῦ γάμου, δέον νὰ ἐξομοιωθῇ ὡς πρὸς τὰς συνεπείας πρὸς τὴν ἐξ αἵματος συγγένειαν[13].

IV. Κώλυμα πρὸς γάμον ἕνεκα πνευματικῆς συγγενείας, (ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος). Ὁ Ἰουστινιανὸς εἰς τὸν νόμον 26. Κ. de nuptiis ἀπαγορεύει τὸν γάμον τοῦ ἀναδόχου μετὰ τῆς ἀναδεκτῆς αὐτοῦ. Ἡ ἐν Τρούλλῳ σύνοδος Κ. 53 ἀπαγορεύει τοῦτον μεταξὺ τοῦ ἀναδόχου καὶ τῆς μητρὸς τοῦ ἀναδεκτοῦ. Ἡ Ἐκλογὴ Π. 2. μεταξὺ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀναδόχου καὶ τῆς ἀναδεκτῆς, ἢ τῆς μητρὸς ταύτης[14]. Τέλος Νεαρά τις Λέοντος καὶ Κωνσταντίνου (776—780) ἀπαγο-

ρεύει περιπλέον τὸν γάμον μεταξὺ τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ ἀναδόχου καὶ τῆς ἀναδεκτῆς τούτου, ἢ τῆς μητρὸς τοῦ ἀναδεκτοῦ (T. I. N. 26). Εἰς τὸ Πρόχειρον (VII. 27, ὅπερ μετηνέχθη εἰς τὴν Ἐπαναγ. XVII. 31. καὶ εἰς τὰ Βασ. XXVIII. 5. 14.) ὁ νόμος 26. K. de nuptiis μετηνέχθη μετὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς Ἐκλογῆς καὶ μετὰ τῆς εἰδικῆς διατάξεως, ὅτι ὁ ἀνάδοχος δὲν δύναται οὐχ ἧττον νὰ νυμφευθῇ τὴν θυγατέρα τοῦ ἀναδεκτοῦ αὐτοῦ.

Ἐν τῷ νόμῳ 26 Κώδ. de nuptiis, ὁ Ἰουστινιανὸς λέγει περὶ τοῦ βαπτίσματος: (nihil aliud sic inducere potest paternam adfectionem et justam nuptiarum prohibitionem quam hujusmodi nexus, per quem deo mediante animæ eorum copulatae sunt): «οὐδὲν ἄλλο οὕτω δύναται εἰσάγειν πατρικὴν διαθεσιν καὶ δικαίαν γάμου κώλυσιν πρὸς τὸν τοιοῦτον δεσμὸν, δι' οὗ Θεοῦ μεσάζοντος αἱ ψυχαὶ αὐτῶν συνάπτονται»· ὁ δὲ Κανὼν 53 τῆς ἐν Τρούλλῳ συνόδου βαίνει ἔτι πορρωτέρω, θέτων τὴν κατὰ τὸ πνεῦμα οἰκειότητα πολὺ ὑψηλότερον τῆς τῶν σωμάτων συναφείας. Ἕνεκα δὲ τῆς φαινομένης λογικῆς συνεπείας ἐν τῇ ἰδανικῇ μᾶλλον καὶ οὐχὶ ἐπιτυχεῖ ταύτῃ ἀρχῇ, ἠθέλησαν βραδύτερον νὰ ἐπεκτείνωσιν ἔτι μᾶλλον τὸ λόγῳ τῆς πνευματικῆς συγγενείας κώλυμα πρὸς γάμον[15]. Ἀφ' ἧς ὅμως ἐποχῆς κατ' ἔθιμον πλείονες ἀντὶ ἑνὸς ἀνεδέχοντο τὸν βαπτιζόμενον, ἡ αὔξησις τῶν κωλυμάτων πρὸς γάμον προὐκάλεσεν ἐνδοιασμούς· καθόσον, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀπαγόρευσιν τοῦ γάμου λόγῳ τῆς ἐξ αἵματος συγγενείας, δύνανται νὰ συνηγορήσωσι φυσιολογικοὶ λόγοι, ἀλλὰ διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν αὐτοῦ μεταξὺ ἀναδεκτοῦ καὶ τῶν συγγενῶν τοῦ ἀναδόχου οὐδεὶς φυσικὸς λόγος συνηγορεῖ. Ἑπομένως κατὰ τὴν ἐπικρατήσασαν γνώμην, αἱ ἀπαγορεύσεις αὗται περιωρίσθησαν εἰς μόνας τὰς ἐν τῷ νόμῳ ἀναφερομένας περιπτώσεις καὶ ταύτας προσεπάθησαν σπανιωτέρας νὰ καταστήσωσι· διὸ τὴν πρόσληψιν πλειόνων τοῦ ἑνὸς ἀναδόχου ἀπηγόρευσαν καὶ συνίστων ὁ ἀνάδοχος νὰ ἐκλέγηται ἐκ τοῦ κύκλου τῶν ἐξ αἵματος συγγενῶν[16].

1. Ἡ Δυτικὴ Ἐκκλησία ἐτήρησε μᾶλλον κατὰ γράμμα τὴν νομοθεσίαν τοῦ Ἰουστινιανοῦ, ἀλλ' ἐπεξέτεινε πολὺ τὰ κωλύματα γάμου, λόγῳ συγγενείας, διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἄλλου τρόπου ἀριθμήσεως τῶν βαθμῶν.

2. Τὸν N. 2. Κώδ. de institut. ἐν ᾧ οἱ ἕλληνες ἀνεγίνωσκον «cum te filio suæ consobrine» κτλ. καὶ ἑπομένως μετέφραζον «ἐὰν τῷ τρισεξαδέλφῳ γαμηθῇ». παράβ. πρὸς Βασ. XXXV 12. 30.

3. Κατὰ τὸν Cod. Paris gr. 1391 τίτλ. νϐ' ἡ συνοδικὴ ἀπόφασις ἐξεδόθη μηνὶ Ἀπριλίῳ τὴν ιη' Ἰνδ., Ϛ' ἔτους, ,ϚφμϚ'. Τὴν αὐτὴν χρονολογίαν δίδει ὁ Cod. Paris gr. 1319.

4. Πρὸς τοῦτο συμφωνεῖ τὸ Πηδάλιον σελ. 515. Ὁ Μολδαβικὸς Κώδιξ § 92 ἀπαγορεύει τὸν γάμον μέχρι τοῦ ὀγδόου βαθμοῦ. Ἐπίσης ὁ συνοδικὸς τόμος τοῦ πατρ. Γρηγορίου 1839 Σ. Κ. Ρ. καὶ Π. V. σελ. 175.

5. Ἡ Ἐκλογὴ II. 2 δὲν παραθέτει τὰς ἀπαγορεύσεις ταύτας πλήρεις (XVIII. 37). Τὸ Πρόχειρον (VII. 7 καὶ ἑπ.) ἡ Ἐπαναγωγὴ (XVII 7 καὶ ἑπ.) καὶ τὰ Βασιλικὰ (XXVIII 5. 1 καὶ ἑπ) ἀναφέρουσι μάλιστα μόνον τὰ κωλύματα τοῦ καθαρῶς Ἰουστινιανείου δικαίου, διότι σχεδὸν περιωρίσθησαν ν' ἀναγράψωσι μόνον τὴν νομοθεσίαν ταύτην. Ἴδε ἐν τούτοις Πρόχ. XXXIX. 72. Βασ. LX. 37. 76.

6. Πόσον σοφιστικὴ κατάχρησις τῶν ἐπιχειρημάτων τούτων ἐγένετο, ἀποδεικνύει ἰδίως Εὐστάθιος ὁ Ρωμαῖος εἰς Σ. Κ. Ρ. καὶ Π. V. σελ. 341 καὶ ὁ μητροπολίτης Δημ. Σύγκελλος, αὐτόθι σελ. 354.

7. Αἱ συνοδικαὶ αὗται ἀποφάσεις, ἂν καὶ ἐπεκυρώθησαν ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Νικηφόρου κατὰ τὸ ἔτος 1080 (τεῦχ. IV Νεαρ. 13), δὲν φαίνονται ἐν τούτοις ἐφαρμοσθεῖσαι κατὰ γράμμα· παράβ. Σ. Κ. Ρ. καὶ Π. IV σελ. 223, 227. Ἐπίσης Ἀλέξιος Α' ὁ Κομνηνὸς κατὰ τὸ ἔτος 1084 (τεῦχ. IV Νεαρ. 24) διέταξε νὰ ἐφαρμόζωνται μόνον ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας εὐλογουμένων ἑνώσεων, (μνηστειῶν ἰσοδυναμουσῶν τῷ γάμῳ). Ἴδε καὶ § 6 τοῦ παρόντος συγγράμματος.

8. Οὕτως, εὑρίσκεται ὁ κανὼν οὗτος εἰς τὴν συνοδικὴν ἀπόφασιν τοῦ πατριάρχου Μιχαὴλ τοῦ ἔτους 1057, (Σ. Κ. Ρ. καὶ Π. V σελ. 40) καὶ μεμονωμέναι εἰσὶν αἱ ἀντιρρήσεις ἃς ἐδημιούργησαν, κατὰ τὸ προηγούμενον παράδειγμα Εὐσταθίου τοῦ Ρωμαίου, δικαστοῦ, (πιθανῶς τοῦ συντάκτου τῆς Πείρας, αὐτόθι σελ. 341, 366) καὶ τοῦ μητροπολίτου Δημ. Συγκέλλου. Ἴδε τὴν ἀνωτέρω σημ. 6 καὶ Πεῖραν XLIX. 13 Μικρὸν Σ. 14. Acta et Diplom. I. σελ. 140.

9. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον, Μανουὴλ ὁ Μαλαξὸς εἶπεν εἰς τὸν Νομοκάνονα αὐτοῦ, «οἱ νεώτεροι ἐσυγχώρησαν καὶ ἕκτον καὶ ἐκώλυσαν καὶ ἕβδομον, ὅταν κάμνῃ σύγχυσιν». Πρὸς τοῦτο συμφωνεῖ τὸ Πηδάλιον σελ. 516 καὶ ἑπ. Ὁ Μολδαϐ. Κώδιξ § 93 ἐστὶν ἔτι αὐστηρότερος, διότι ἀπαγορεύει ἄνευ ἐξαιρέσεως τὸν γάμον εἰς τὸν ἕκτον βαθμόν. Παράϐ. καὶ τὴν συνοδικὴν ἀπόφασιν τοῦ πατριάρχου Νεοφύτου τοῦ ἔτους 1611 εἰς τὸ Σ. τῶν Κ. Ρ. καὶ Π. V. σελ. 156. 159. Ὁ συνοδικὸς τόμος τοῦ 1839 (αὐτόθι σελ. 175) ἀπαγορεύει τὸν ἕκτον βαθμόν.

10. Ὁ κανὼν ὁλόκληρος συνεπῶς κατενοήθη ἄλλως εἰς τινα νομικὴν γνωμοδότησιν τοῦ ἔτους 1199 εἰς Σ. Κ. Ρ. καὶ Π. V. σελ. 395. Παράϐ. ἐπὶ τοῦ συνόλου τῆς ζωηροτάτης συζητήσεως, ἥτις ἐγένετο τότε ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, αὐτόθι σελ. 103 καὶ 437.

11. Παράϐαλε τὰς συνοδικὰς πράξεις ὑπὸ τὸν πατριάρχην Νικόλαον εἰς Σ. Κ. Ρ. καὶ Π. V σελ. 58 καὶ ἑπ. Βαλσ. αὐτόθι σελ. 556 καὶ εἰς Φωτ. Νομ. XIII. 2 αὐτόθι I. σελ. 284, 291.

12. Τὸ Πηδάλιον ἐν σελ. 520 τίθησι τὸ ὅριον ἐν τῷ τρίτῳ βαθμῷ· ὁ συνοδικὸς τόμος τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου τοῦ 1839 (Σ. Κ. Ρ. καὶ Π. V σελ. 175) ἐν τῷ τετάρτῳ.

13. Τὸ Πηδάλιον ἐν σελ. 513 εἰσάγει καὶ ἕτερον κώλυμα πρὸς γάμον, «τοὺς ἀλλήλους ἀρσενοκοιτήσαντας ἑνὸς τοῦ ἄλλου τὴν ἀδελφὴν νὰ πάρῃ δὲν ἠμπορεῖ».

ΠΡΟΠΕΚΔΟΤΙΚΟΝ ΜΕΧΙΚΟΒΑ

14. Εἴς τινα χειρόγραφα προστίθεται, ὅτι δύο ἀναδεκτοὶ τοῦ αὐτοῦ ἀναδόχου—ἀδελφοὶ πνευματικοὶ—δὲν δύνανται ἐπίσης νὰ συνάψωσι γάμον μεταξύ των Ἐπίσης εἰς Ἐκλογ. ἰδιωτ. ἐπηυξ. Ι. 4. εἰς Ἐκλογὴν τροποποιημένην κατὰ τὸ Πρόχειρον ΙΙ. 2. εἰς τὸ Ἐπηυξ. Πρόχ. VIII. 33. Παράβ. ἐπίσης Ἐκλ. XVII. 25. Ἐὰν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ νόμου τοῦ Κοπρωνύμου (Cedren. ed. Paris σελ. 649) εἶχον ὑπ' ὄψιν τὴν Ἐκλογὴν ἀμφιβάλλεται. Εἰς Cod. Paris gr. 1391 ἀπαντᾷ, τίτλ. 6', κεφ. θ', τὸ ἑπόμενον χωρίον, «αἰσχυνέσθω ὁ Καβαλίνου νόμος, ὁ αἱμομίκτης, ὁ τὰ γένη καὶ τὸ βάπτισμα συγχέων»

15. Οὕτω, κατέληξαν τὴν ἐξ υἱοθεσίας συγγένειαν (εἰς θέσιν παιδὸς ἢ ἀδελφοῦ), ἀφ' ἧς ἐποχῆς ἡ υἱοθεσία ἐτελεῖτο δι' ἱεροπραξίας, νὰ θεωρήσωσι καὶ ταύτην ὡς πνευματικὴν, καὶ δὴ ἐν ἴσῃ μοίρᾳ πρὸς τὴν τοῦ ἁγίου βαπτίσματος, (παράβ. § 24 τοῦ παρόντος σημ. 3 καὶ 4).

16. Παράβ. Βαλσαμῶνα εἰς Κ. 53 συνόδου Τρούλλου· Ἰωάν. Κύτρους εἰς Σ. Κ. Ρ. καὶ Π. V σελ. 407. Βαλσαμῶνος ἀπαντήσεις, αὐτόθι IV σελ. 482. Δημ. Χωματ. αὐτόθι σελ. 425. Βλάστ. αὐτόθι VI σελ. 138. Ἀρμ. IV 8. 7. Μανουὴλ Μαλαξοῦ κ. 153 ἐν τῇ Θέμιδι Σγούτα VII σελ. 190. Σ. Κ. Ρ. καὶ Π. V σελ. 138. 158. 175. Πηδάλιον σελ. 522. — Παυλῷφ Νομοκ. σελ. 238.

(ἕπεται συνέχεια)

ΘΑΛΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ
**Καθηγητὴς τῶν Νομικῶν ἐν τῇ Θεολογ. Σχολῇ Χάλκης]
καὶ Δικηγόρος**

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Νέα Ἰνδικτιών. — Τῆς εἰσόδου τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους, Α' Ἰνδικτιῶνος, συμπεσούσης κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἡμέρᾳ κυριακῇ, ἡ εἰθισμένη ἐπὶ τούτῳ τελετὴ ἐτελέσθη ἐν τοῖς πατριαρχείοις μετὰ πολλῆς ἐκκλησιαστικῆς εὐπρεπείας καὶ τάξεως ἐν μέσῳ μεγάλης συρροῆς εὐσεβοῦς ἐκκλησιάσματος. — Ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης ἐχοροστάτησε κατά τε τὸν ἑσπερινὸν καὶ τὴν θείαν λειτουργίαν ἐν τῷ πανσέπτῳ πατριαρχικῷ ναῷ μεθ' ἁπάντων τῶν σεβασμίων μελῶν τῆς ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν παρεπιδημούντων μητροπολιτῶν. — Μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς Ἐκκλησίας ἡ Α. Θ. Παναγιότης ἀνῆλθε μεθ' ἁπάντων τῶν ἁγίων ἀρχιερέων εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν πατριαρχῶν, ἔνθα προσῆλθον καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἁγίων τόπων, ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβουλίου κ. Κ. Ἀνανιάδης καὶ ἄλλοι πολλοὶ διαπρεπεῖς λόγιοι καὶ ἐπιστήμονες. — Τῶν εἰθισμένων τροπαρίων ψαλέντων, ἀνεγνώσθη ὑπὸ τῆς Α. Θ. Π. ἡ πρᾶξις τῆς νέας (Α') Ἰνδικτιῶνος, μεθ' ἣν ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης προσφωνῶν τοὺς σεβασμ. ἀρχιερεῖς ηὔξατο τὰ εἰκότα, ἀντεφώνησε δὲ ὁ ἐκ τῶν σεβασμ. συνοδικῶν καὶ πρῶτος τῇ τάξει μητροπολίτης Ἐφέσου κ. Ἰωακείμ. — Ἀκολούθως ἡ Α. Θ. Π. ὑπέγραψε τὴν Πρᾶξιν συνυπέγραψαν δὲ ταύτην κατὰ τὴν τάξιν καὶ πάντες οἱ σεβασμ. ἀρχιερεῖς περιβεβλημένοι ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον καὶ ἀσπαζόμενοι πρότερον τὴν δεξιὰν τῆς Α. Θ. Π., μεθ' ὃ οἱ παραστάντες ὑπέβαλον τὰ σέβη αὐτῶν τῇ Α. Θ. Π., εὐξαμένη πᾶσι τὰ εἰκότα.

— *Συγχαρητήρια ἐπὶ τῇ νέᾳ Ἰνδικτιῶνι.* — Ἐν τῇ συνοδικῇ συνεδρίᾳ τῆς τρίτης ἀνεγνώσθησαν τηλεγραφήματα τῶν ἀξιωματικῶν τῆς πατριαρχικῆς αὐλῆς τοῦ τε Ἐξ. ἄρχοντος Μ. Λογοθέτου Σταυράκη βέη Ἀριστάρχου, ἐκ Νεοχωρίου τοῦ Βοσπόρου, καὶ τοῦ ἐνδοξ. Μηνᾶ Χαμουδοπούλου ἐφέντη, Μ. Ρήτορος, ἐκ Διαρβεκίρης, βοηθοῦ τῆς αὐτόθι νομαρχίας, συγχαιρόντων τῇ Α. Θ. Π. τῷ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους καὶ εὐχομένων τὰ εἰκότα. — Τὸ δὲ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον ἐν τῇ προχθεσινῇ αὐτοῦ συνεδρίᾳ ἀνέθηκε τῷ προέδρῳ αὐτοῦ σεβασμ. μητροπολίτῃ Νεοκαισαρείας κ. Ἀλεξάνδρῳ ὅπως ὑποβάλῃ τῇ Α. Θ. Π. τὰς ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ νέου ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους συγχαρητηρίους εὐχὰς τῶν μελῶν αὐτοῦ.

— *Ἐπιτροπὴ μοναστηριακῶν κτημάτων καὶ γαιῶν.* — Ἡ ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ συνεδρίᾳ τῆς τρίτης, λαβοῦσα ὑπ' ὄψιν ἀπόσπασμα πρακτικοῦ τοῦ Δ. Ε. Μ. Συμβουλίου, περὶ καταρτισμοῦ μοναστηριακῆς ἐπιτροπῆς, ἧς ἔργον ἔσται ἡ ἐκπόνησις καταλλήλου σχεδίου κανονισμοῦ καὶ ἡ ἀνάλογος διοργάνωσις τοῦ ἐπὶ τούτῳ γραφείου, καὶ δηλοῦντος ὅτι ἐξελέξατο μέλη αὐτῆς τὴν Α. Ἐξ. τὸν Κωνσταντῖνον Βαγιάννην ἐφέντην, ὡς μέλος ἐκπροσωποῦν ἐν αὐτῇ τὸ Συμβούλιον, καὶ τοὺς κκ. Χρύσανθον Θωμαΐδην, Δημήτριον Κωνσταντινίδην καὶ Ἰωάννην Κονδύλην, διώρισε πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς τὸν σεβασμ. μητροπολίτην Ξάνθης κ. Ἰωακείμ.

— *Ἐπέτειος ὀνόματος.* — Ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης διεβίβασε διὰ τοῦ πανοσιολογ. Μ. πρωτοσυγκέλλου τὰς ἀδελφικὰς συγχαρητηρίους προσρήσεις τῷ ἐν Ἀντιγόνῃ ἐφησυχάζοντι παναγιωτάτῳ πατριάρχῃ πρώην Κωνσταντινουπόλεως κ. Ἀνθίμῳ, ἄγοντι τῇ τρίτῃ τὴν ἐπέτειον ὀνοματικὴν αὐτοῦ ἑορτήν. Τῷ δὲ ἑορτάζοντι μητροπολίτῃ Πρεσπῶν καὶ Ἀχριδῶν κ. Ἀνθίμῳ, ἡ Α. Θ. Π. συνεχάρη τηλεγραφικῶς.

— *Μητροπολίτης Μεσημβρίας.* — Τῷ παρελθόντι σαββάτῳ ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ ὁ πανιερ. μητροπολίτης Μεσημβρίας κ. Χαρίτων.

— *Γραφεῖον Μ. Πρωτοσυγκελλίας καὶ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου.* — Ἀπὸ τῆς δευτέρας, ἀποχωρήσαντος τῆς θέσεως αὐτοῦ τοῦ τέως α' γραμματέως τῆς Μ. Πρωτοσυγκελλίας καὶ τοῦ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου τῶν Πατριαρχείων ἱερολ. κ. Ἀνθίμου Ὀρφανίδου, διακόνου, ὃς καὶ δι' ἐπιστολῆς αὐτοῦ ἀνεκοίνωσε τοῦτο τῇ Α. Θ. Π., ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα πρώτου γραμματέως, ὁ διδάκτωρ τὰ νομικὰ κ. Ἁρμόδιος Χαμουδόπουλος.

— *Ἐπισκευαὶ πατριαρχικοῦ οἴκου.* — Ὑπὲρ τῶν ἐπισκευῶν τοῦ πατριαρχικοῦ οἴκου ὁ πανιερώτατος μητροπολίτης Μελενίκου κ. Ἰωακεὶμ ἀπέστειλε τῇ Α. Θ. Π. λίρας ὀθ. τρεῖς, ἀνωνύμως δὲ προσηνέχθησαν λίραι τουρκικαὶ 25 καὶ ὑπὸ τοῦ κ. Μ. Κοντοπούλου λίρας πέντε.

— *Θεολογικὴ Σχολὴ Χάλκης.* — Ἐκ τῶν 40 προσελθόντων κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ὅπως μετὰ τὰς οἰκείας ἐξετάσεις εἰσαχθῶσιν εἰς τὴν σχολὴν, ἡ ἐφορεία, συμφώνως τῇ συνοδικῇ ἀποφάσει, ἐξελέξατο 13, τοὺς ἀριστεύσαντας.

— *Οἱ τρόφιμοι τῆς Α. Α. Μ. τοῦ Ἄνακτος.* — Οἱ δώδεκα ὁμογενεῖς νέοι, οἵτινες καθ' ἃ ἠγγείλαμεν, διατάγματι αὐτοκρατορικῷ, προσελήφθησαν κατὰ τὸ ἀρξάμενον σχολικὸν ἔτος ὡς τρόφιμοι τῆς Α. Α. Α. τοῦ φιλομούσου Ἄνακτος ἡμῶν Σουλτὰν Ἀβδοὺλ Χαμὶτ, πρὸς ἐξακολούθησιν τῶν σπουδῶν αὐτῶν ἐν τῷ Αὐτοκρατορικῷ Λυκείῳ τοῦ Γαλατᾶ Σεραγίου, ὡδηγήθησαν τῇ τρίτῃ ὑπὸ τοῦ ἄρχοντος καπικεχαγιᾶ Ἀντωνίου

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА Online

ἐφέντη Οἰκιάδου ἐνώπιον τῆς Α. Ε. τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας Δζελὰλ βέη. Τούτοις ἡ Α. Ἐξ. ὁ ὑπουργὸς συνεχάρη ἐπὶ τῇ ἐπιδαψιλευομένῃ αὐτοῖς αὐτοκρατορικῇ εὐμενείᾳ καὶ ἀπηύθυνε συμβουλὰς καὶ νουθεσίας συστήσας ἐπιμέλειαν περὶ τὰ μαθήματα καὶ διαγωγὴν χρηστὴν καὶ κοσμίαν, ἅμα δὲ ἀφοσίωσιν καὶ πίστιν πρὸς τὸν σεπτὸν εὐεργέτην αὐτῶν· ἔδωκε δ' αὐτοῖς καὶ τὰ συστατικὰ γράμματα πρὸς τὴν τῆς εἰρημένης σχολῆς διεύθυνσιν, πρὸς κατάταξιν εἰς τὴν οἰκείαν κλάσιν.

— *Γέρας «Χαμηδιέ»*. — Προσκληθέντες ἐνεφανίσθησαν ἐνώπιον τῆς ἱερᾶς Συνόδου κατὰ τὴν συνεδρίαν αὐτῆς τῆς τρίτης οἱ τρεῖς τῶν μαθητῶν τῆς ἐν Χάλκῃ Θεολογικῆς καὶ οἱ δύο τῆς Πατριαρχ. Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς, οἵτινες, καθὰ ἐγκαίρως ἠγγείλαμεν, ἐκρίθησαν ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς ἄξιοι τοῦ γέρατος «Χαμηδιὲ» διὰ τὴν εἰς τὴν τουρκικὴν γλῶσσαν ἐπίδοσιν αὐτῶν κατὰ τὸ λῆξαν σχολικὸν ἔτος. — Ἡ Α.Θ.Π. ὁ οἰκουμ. πατριάρχης διδοὺς τοῖς βραβευθεῖσι τὸ γέρας ἐπεῖπε: «Μετ' ἐπαίνων ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀπονέμει ὑμῖν τὸ γέρας καὶ εὔχεται ἐνίσχυσιν ἐν ταῖς σπουδαῖς ὑμῶν καὶ μείζονα ἐπιμέλειαν εἰς τὴν σπουδὴν τῆς ἐπισήμου γλώσσης τοῦ Κράτους, καθότι μετὰ τὴν ἐκ τῆς σχολῆς ἀποφοίτησιν θ' ἀποβῇ ὑμῖν ἀναγκαία λίαν καὶ χρήσιμος ἐν τῇ ἐξασκήσει τῆς διακονίας ὑμῶν καὶ τῇ προασπίσει τῶν δικαίων τῶν χριστιανῶν».

— *Τεσσαρακονταετηρὶς ὑπαλλήλου*. — Τῇ 2 σεπτεμβρίου, συμπληρώσας ἔτη τριάκοντα καὶ ἐννέα ἀπὸ τῆς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς Μ. Ἐκκλησίας εἰσόδου αὐτοῦ, εἰσῆλθεν εἰς τὸ τεσσαρακοστὸν ὁ ταμίας τοῦ Ἐθνικοῦ ταμείου κ. Συμεὼν Παπαδάκης ἐφέντης, ὅστις ἐπὶ τούτῳ ἐζητήσατο καὶ ἔλαβε τὰς εὐχὰς τῆς Α. Θ. Π. τοῦ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου. Τεσσαράκοντα ἔτη, καθοσιωθέντα εἰς τὴν ἄοκνον καὶ μετ' ἀφοσιώσεως ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος, κεῖνται τῆς εὐόρκου ἐκπληρώσεως τούτου τρανόφθογγον μαρτύριον, ὁ δὲ κ. Παπαδάκης μένει τύπος ὑπαλλήλου μιμήσεως ἄξιος, οὐδαμῶς εἰς τὴν πλήρωσιν τοῦ καθήκοντος ἀποδυσπετήσας ἐκ τῶν τοῦ βίου πικριῶν καὶ τῶν ἀνιαρῶν ἐν αὐτῷ συναντημάτων.

— *Συντάξεις*. — Τὸ Δ. Ἐθν. Μ. Συμβούλιον, λαβὸν ὑπ' ὄψιν αἴτησιν τῆς ἐλλογίμου δεσποίνης Ἑλένης Κ. Παρίτση, συζύγου τοῦ πρὸ τριετίας πρὸς Κύριον μεταστάντος ἀειμνήστου πρεσβυτέρου Κωνσταντίνου Παρίτση, διδάξαντος ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ἑλληνικὰ μαθήματα ἐν τοῖς Ἐθνικοῖς Παρθεναγωγείοις Ἰωακειμίῳ καὶ Ζαππείῳ, ὡς καὶ ἐν τῷ Ζωγραφείῳ γυμνασίῳ τοῦ Σταυροδρομίου, συνέστησε τὴν δικαίαν ταύτην αἴτησιν ταῖς ἐφορείαις τῶν ἐθνικῶν τούτων παιδευτηρίων ἵνα καθορίσωσι μηνιαίαν τινὰ χορηγίαν τῇ συζύγῳ καὶ τῇ θυγατρὶ τοῦ ἔργῳ τε καὶ λόγῳ, χριστιανικῶς καὶ ἑλληνοπρεπῶς, εἰς τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν μόρφωσιν τῆς παρ' ἡμῖν νεολαίας ἐν ἀφοσιώσει συντελέσαντος ἱεροκήρυκος καὶ Κατηχητοῦ τῆς Μ. Ἐκκλησίας Κωνσταντίνου Παρίτση.

— *Μ. τοῦ Γ. Σχολή* — Τῇ δευτέρᾳ ἐψάλη ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς ὁ εἰθισμένος ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τῶν μαθημάτων ἁγιασμὸς ὑπὸ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Καλλιουπόλεως κ. Ἱερωνύμου, προέδρου τῆς ἐφορείας τοῦ εὐαγοῦς παιδευτηρίου. Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν ἡ ἐφορεία τῆς σχολῆς, ὁ καθηγητικὸς σύλλογος, ὁ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν παρεπιδημῶν ὑφηγητὴς τῆς Χριστιανικῆς ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ κ. Γ. Λαμπάκης καὶ ἱκανὴ φιλομούσων καὶ λογίων ὁμήγυρις. Μετὰ τὸν ἁγιασμὸν ὁ πανιερ. μητροπολίτης Σάρδεων κ. Μιχαὴλ Κλεόβουλος, σχολάρχης, ἀνέγνω σύντομον ἔκθεσιν τῆς κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος συντελεσθείσης πνευματικῆς ἐργασίας. Τῆς σχολῆς ἀπεφοίτησαν κατὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος 30 μαθηταί, ὧν ἑπτὰ μὲν ἔτυχον τοῦ βαθμοῦ *ἄριστα*, 13 τοῦ *λίαν καλῶς* καὶ 10 τοῦ *καλῶς*. Εἶτα δ' ἀνεγνώσθη ὑπὸ τοῦ ταμίου κ. Π. Χρυσοῦ ἡ εἰς τὴν οἰκονομικὴν τοῦ παιδευτηρίου κατάστασιν ἀφορῶσα. — Οἱ μέχρι σήμερον ἐγγραφέντες ἐν τῷ μητρῴῳ μαθηταὶ ἀριθμοῦνται ἑκατὸν πεντήκοντα.

— *Ἐθνικὸν Ἰωακείμιον Παρθεναγωγεῖον* — Αὐθημερὸν ἐγένετο ἡ ἔναρξις τῶν μαθημάτων καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰωακειμίου Παρθεναγωγείου, ψαλέντος τοῦ ἁγιασμοῦ ὑπὸ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Καλλιουπόλεως, ἀξιώσει πατριαρχικῇ προσωρινοῦ προέδρου καὶ τῆς ἐφορείας τοῦ Παρθεναγωγείου, ἀντὶ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Χίου κ. Κωνσταντίνου, ἐνδημοῦντος εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, ἐπ' ἀδείᾳ.

— *Ζωσιμαία Σχολή*. — Τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον ἐν τῇ σημερινῇ συνεδρίᾳ, ὑπ' ὄψιν ἔχον αἴτησιν τῆς ἐνταῦθα ἐπιτροπείας πρὸς συλλογὴν ἐράνων ὑπὲρ τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς ἐν Ἰωαννίνοις Ζωσιμαίας Σχολῆς, ἐψηφίσατο, πρὸς ἐμψύχωσιν τοῦ ὑπ' αὐτῆς ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, συνδρομὴν 75 λιρῶν τουρκικῶν ἐκ μέρους τοῦ Ἐθνικοῦ Ταμείου.

— *Πατριαρχικαὶ προσρήσεις*. — Χθὲς ὁ πανοσιολογ. Μ. πρωτοσύγκελλος κ. Καλλίνικος ἐν συνοδίᾳ τοῦ ἐκ τῶν γραμματέων τοῦ Α' πατριαρχικοῦ γραφείου κ. Χρήστου Παπαϊωάννου μετέβη εἰς Βαθυρρύακα καὶ ἐπεσκέψατο ἐκ μέρους τῆς Α.Θ.Π. τὴν Α. Ε. τὸν αἰσίως εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἐκ Ρωσίας ἐπανακάμψαντα πρεσβευτὴν τῆς Ρωσίας κ. Ι. Ζηνοβιέφ.

— *Ἐπισκέψεις*. — Τῷ σαββάτῳ ἐπεσκέψαντο τὴν Α. Θ. Π. τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην ἡ Α. Ε. ὁ ἐνταῦθα πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος κ. Ν. Μαυροκορδάτος καὶ ὁ ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ ὑφηγητὴς τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας καὶ ἰδιαίτερος γραμματεὺς τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης Ὄλγας κ. Γ. Λαμπάκης προερχόμενος ἐκ Σερρῶν, ἔνθα μετέβη πρὸς μελέτην χριστιανικῶν ἀρχαιοτήτων. — Τῇ δευτέρᾳ ὁ ἐρίτιμος τραπεζίτης κ. Εὐστάθιος Εὐγενίδης, τῇ δὲ τρίτῃ οἱ ἄρτι ἐξ Ἀθηνῶν ἀφικόμενοι κκ. Δ. Βουγιούκας, Σπ. Βαλέτας καὶ Π. Ταμβακόπουλος, οὓς καὶ ἐντολῇ πατριαρχικῇ ἀντεπεσκέψατο προχθὲς ὁ Μ. ἀρχιδιάκονος κ. Λαυρέντιος. — Προχθὲς ἡ Α. Θ. Π. μεταβᾶσα εἰς Χάλκην δι' ἁτμακάτου ἀντεπεσκέψατο τὴν Α. Ε. τὸν ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτὴν τῆς Ὑψ. Πύλης Κωστάκην πασᾶν Ἀνθόπουλον, παραθερίζοντα αὐτόθι· κατόπιν δὲ ἀνῆλθεν εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν καὶ μετὰ τὸ γεῦμα, ἐν συνοδίᾳ τοῦ σχολάρχου πανιερ. μητροπολίτου Σταυρουπόλεως κ. Ἀποστόλου, μετέβη εἰς Πρίγκηπον καὶ ἐπεσκέψατο τὸ αὐτόθι Ἐθνικὸν Ὀρφανοτροφεῖον, οὗτινος αἱ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ διασκευαὶ ἐξακολουθοῦσιν. — Ὁμοίως προχθὲς ἐπεσκέψατο τὴν Α. Θ. Π. ὁ ἐν Προύσῃ πρόξενος τῆς Ρωσίας κ. Περδικάρης.

— *Ἐκπαιδευτήρια Χίου*. — Ἀπεστάλη ἡμῖν πρό τινος ἔντυπος «Ἔκθεσις τῶν ἐν τοῖς ὀρθοδόξοις δημοσίοις σχολείοις τῆς Χίου πεπραγμένων κατὰ τὰ σχολικὰ ἔτη 1893—1900» — ὑπερτριακοσιοσέλιδος, ἀποτελοῦσα λαμπρὰν ἱστορίαν τοῦ πνευματικοῦ καὶ οἰκονομικοῦ βίου τῶν ἐκπαιδευτηρίων τῆς φιλομούσου καὶ εὐάνδρου νήσου. Θερμῆς εὐχῆς ἔργον ἤθελεν εἶναι εἴπερ αἱ κατὰ τόπους ἐφορεῖαι τῶν σχολῶν μιμούμεναι τὸ ζηλωτὸν καὶ φιλόπατρι τοῦτο τῶν χίων παράδειγμα παρεῖχον ἑκάστοτε τοιαῦτα κάτοπτρα τῆς καταστάσεως τῶν εὐαγῶν ἱδρυμάτων τῶν ὁμογενῶν ἑκασταχοῦ κοινοτήτων. Ἐπαινοῦντες τὰς φιλογενεῖς πρὸς εὐόδωσιν καὶ προκοπὴν τῶν ἐν Χίῳ ἐκ-

ΑΥΤΟΡΑΤΟΡΙΚΗ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΜΕΓΑΛΗ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΣΧΟΛΗ

παιδευτηρίων προσπαθείας τῶν φιλοτίμων ἐφόρων, ἐπιχροτοῦμεν εἰς τὸ φιλόπολι τοῦτο μέτρον αὐτῶν.

— *Προσφορα.* — Ὁ ἐν τῇ ἡμετέρα πόλει ἀπό τινος παρεπιδημῶν κ. Γ. Λαμπάκης προσήνεγκε τῇ Α. Θ. Παναγιότητι τὸ ἴδιον αὐτοῦ σύγγραμμα ἐπιγραφόμενον Mémoires sur les antiquités chrétiennes de la Grèce. Τῷ δωρητῇ ἐξεφράσθησαν αἱ εὐχαριστίαι διὰ πατριαρχικοῦ πιττακίου.

— *Συμεὼν ἐφέντης Συνδόσογλους.* — Πάνυ εὐαρέστως πληροφορούμεθα ὅτι ὁ σεβασμιώτατος μητροπολίτης Καισαρείας κ. Γερβάσιος ἀνηγόρευσεν ἐσχάτως μετὰ τῶν προκρίτων τῆς πόλεως Καισαρείας εὐεργέτην τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ τὸν ἐκ ταύτης μὲν ὁρμώμενον, παρ' ἡμῖν δὲ ἀπὸ ἐτῶν ἱκανῶν ἐγκατεστημένον, ἐξοχώτατον Συμεὼν ἐφέντην Συνδόσογλουν, διὰ τὰς γενναιόφρονας καὶ φιλανθρώπους αὐτοῦ δωρεὰς, δι' ὧν εὐηργέτησε καὶ ἐξακολουθεῖ εὐεργετῶν τὴν ἐπαρχίαν Καισαρείας. Ἀλλὰ καὶ ἡ Α. Θ. Π. ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐποιήσατο πρότασιν ἐν συνεδρίᾳ τῶν δύο διοικητικῶν τῆς Ἐκκλησίας Σωμάτων ὅπως ἀπονεμηθῇ τῷ αὐτῷ ὁμογενεῖ ἐκκλησιαστικὸν ἀρχοντίκιον ἀνθ' ὧν ἡ Α. Ἐξ. ἐτεκμηρίωσε φιλοστόργων, φιλανθρώπων καὶ φιλογενῶν αἰσθημάτων.

— *Ἔκδοσις Καινῆς Διαθήκης.* — Ὁ ἐν Ἀθήναις φερέπονος καθηγητὴς κ. Σπυρίδων Παπαγεώργιος ὁρμηθεὶς ἀπὸ τῶν λυπηρῶν σκηνῶν τῶν λαβουσῶν χώραν ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος καὶ σκεφθεὶς ὅτι, ὅπως ἀπαλλαγῶσιν οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ πάσης εἴτε μεταφράσεως, εἴτε νοθείας τῶν ἱερῶν κειμένων, ἀνάγκη νὰ εὑρίσκωσι πρόχειρον αὐτὸ τοῦτο τὸ πρωτότυπον τῶν ἱερῶν λογίων πρὸς ἀνάγνωσιν, ἐξέδωκεν ἐσχάτως τύποις τὴν Καινὴν Διαθήκην ὑπὸ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ἐπιστασίαν καὶ ἐπιμέλειαν εἰς τομίδιον, προσπαθήσας ὅπως ἡ ἱερὰ βίβλος ἅμα μὲν ἀποβῇ εὔωνος καὶ προσιτὴ εἰς τὸ βαλάντιον παντὸς ὀρθοδόξου χριστιανοῦ, ἅμα δὲ ἀνταγωνισθῇ πρὸς τὰς παραπλησίας ἐκδόσεις τῆς Κ. Διαθήκης τῶν προτεσταντικῶν καὶ ἄλλων ὀθνείων βιβλικῶν ἑταιρειῶν. — Ἀντίτυπα τῆς τοιαύτης ἐκδόσεως ἀποστείλας προσφάτως πρὸς τὴν Α. Θ. Π. ἐζήτησατο ὅπως ἡ ἔκδοσις αὕτη περιβληθῇ τὸ προσῆκον ἐκκλησιαστικὸν κῦρος τυγχάνουσα τῆς ἐγκρίσεως τῆς ἱερᾶς Συνόδου. — Ἐπαινοῦντες τὰς φιλοχρίστους ταύτας διαθέσεις καὶ τὰ εὐσεβῆ αἰσθήματα τοῦ ἐλλογίμου καθηγητοῦ ἐπιφυλασσόμεθα νὰ γράψωμεν τὰ εἰκότα καὶ περὶ τῆς ἐκδόσεως ταύτης μετὰ τὴν συνοδικὴν ἔγκρισιν.

— *Ἅγιον Ὄρος.* — Μετὰ βραχεῖαν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν παραμονὴν, ἀνεχώρησεν εἰς Ἅγιον Ὄρος ὁ ἐκ τῶν ἀρχαιοτέρων πατέρων τῆς ἱερᾶς βασιλικῆς καὶ πατριαρχικῆς μονῆς τοῦ Βατοπεδίου πανοσιώτατος προηγούμενος κ Ἄνθιμος Βατοπεδινός. — Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος σαββάτου διατρίβει ἐν Ἁγίῳ Ὄρει ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος Ξανθουπόλεως κ. Ἰωάννης, ἐπὶ ἐντολῇ, καθὼς ἐγράψαμεν ἤδη, πρὸς ἐπιτόπιον ἐξέτασιν τῆς περὶ ὁρίων κτημάτων τινῶν ἐν Χαλκιδικῇ μεταξὺ τῶν μονῶν Ζωγράφου (Ἁγίου Ὄρους) καὶ ἁγίας Ἀναστασίας (Γαλατίστης) ὑφισταμένης διαφορᾶς. Τῷ ἐπισκόπῳ Ξανθουπόλεως συνεργασθήσεται τριμελὴς ἐπιτροπὴ ὑπὸ τῆς ἱερᾶς Κοινότητος διορισθεῖσα, οἱ πανοσιολ. προηγούμενος Ἀζαρίας Βατοπεδινὸς, ἀρχιμ. Μελέτιος Ἰβηρίτης καὶ ἀρχιμ. Στέφανος Παντοκρατορινός.

Στέφανος Ράλλης. — Ἐξ ἀλλογλώσσων ἐφημερίδων πληροφορούμεθα τὸν θάνατον τοῦ ἐν Ὀδησσῷ ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἐγκατεστημένου ὁμογενοῦς Στεφάνου Ράλλη. Κατὰ τὰς εἰδήσεις τῶν ἐφημερίδων τούτων ὁ ἀποθανὼν, ζάπλουτος γενόμενος, κατέλιπε περιουσίαν ἀνερχομένην εἰς ἓξ ἑκατομμύρια λιρ. ἀγγλικῶν. Περὶ διαθήκης δ' αὐτοῦ οὐδὲν ἐγνώσθη εἰσέτι. Ἐξ ὅσων γινώσκομεν ὁ μεταστὰς μεγάλην ἔτρεφε συμπάθειαν πρὸς τὰ ζῷα, ὑπὲρ ὧν ἵδρυσε ζῶν ἔτι νοσοκομεῖον, ἑταιρείαν προστατευτικὴν καὶ ἄλλα παραπλήσια ἔργα.

ΒΙΒΛΙΟΛΟΓΙΑ

Ὁ ἐκ τῶν καθηγητῶν τῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς ἐλλόγιμος κ. Βασίλειος Μυστακίδης, ἐξαντληθείσης τῆς β' ἐκδόσεως τοῦ Γεωγραφικοῦ Ἐγχειριδίου αὐτοῦ, προέβη κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς τρίτην καταστήσας αὐτὴν ὅσον οἷόν τε καλὴν καὶ χρήσιμον πρὸς τὸν σκοπὸν, πρὸς ὃν σήμερον ἡ κοινωνία ἀποβλέπει, τὸν πρακτικώτερον· διότι ἡ Γεωγραφία εἶνε κέντρον διαφόρων κλάδων ἀνθρωπίνης γνώσεως κτλ.

Περὶ τῆς βάσεως δὲ τῆς διδασκαλίας τῆς Γεωγραφίας προκειμένου πάνυ προσφυῶς ὁ κ. Μυστακίδης λέγει ὅτι: «χάρται καλοὶ καὶ εὐπρόσωποι δέον νὰ συνοδεύωσιν ἑκάστην διδασκαλίαν, καθόσον ὁ χάρτης εἶνε τὸ κέντρον περὶ ὃ στρέφεται ἡ διδασκαλία ἐν τῇ παραδόσει, εἶνε ἡ ψυχὴ τῆς ζωῆς τῆς Γεωγραφίας» κτλ.

Ἐν γένει δὲ ὁ ἐπὶ φιλοπονίᾳ διακρινόμενος καθηγητὴς, τὴν νέαν ταύτην ἔκδοσιν βελτίονα καὶ ἐπηυξημένην ἔν τισιν οὐσιώδεσι καταστήσας, παραδίδωσι ταύτην καὶ αὖθις εἰς τὴν δικαίαν ἐκτίμησιν τῶν διδασκόντων τὸ σπουδαῖον τῆς Γεωγραφίας μάθημα, ὅπερ ἀτυχῶς παρ' ἡμῖν ἐλλιπῶς καὶ οὐχὶ μετὰ τῶν προσδοκωμένων ἀποτελεσμάτων διδάσκεται.

Ἄξιος ἐπαίνου ἄρα ἐστὶν ὁ ἐλλόγιμος κ. Μυστακίδης, ἐπιδιώκων διὰ τῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον ὁλονὲν διαρρυθμίσεως τοῦ διδακτικοῦ τούτου πονήματος τὴν τελεσφορωτέραν διδασκαλίαν τοῦ μαθήματος τῆς Γεωγραφίας.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ

Καλεῖται ὁ Στυλιανὸς Παναγιώτου Χαρτένιας, ὑπήκοος Ἕλλην, τέως μὲν κάτοικος Ἀγχιάλου τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας καὶ τοαφτσῆς τὸ ἐπάγγελμα, νῦν δὲ ἀγνώστου διαμονῆς καὶ ἐπαγγέλματος, ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον Δευτέραν καὶ ὥραν 8 π. μ. ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῶν ἐφημερίδων δημοσιεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ, εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ νομίμου ἀντιπροσώπου, ἐνώπιον τοῦ ἐν τοῖς Πατριαρχείοις Πνευματικοῦ Δικαστηρίου, ὡς ἐπὶ διαζεύξει ἐναγόμενος ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς Κλυταιμνήστρας θυγατρὸς παπᾶ Γεωργίου Τζιβάννη, ραπτρίας τὸ ἐπάγγελμα καὶ κατοίκου τῆς ἐνορίας Παλίνου Κωνσταντινουπόλεως. Προσεπιδηλοῦται δὲ αὐτῷ ὅτι, ἐὰν μὴ ἐμφανισθῇ κατὰ τὴν ὡς ἄνω ὁριζομένην δικάσιμον, ἡ κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴ θεωρηθήσεται ἐρήμην αὐτοῦ δικάσιμον.

Ἡ παροῦσα κλῆσις τρὶς δημοσιευθήσεται κατὰ συνέχειαν διὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένων φύλλων «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας» καὶ «Ταχυδρόμου».

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις, τῇ 9 Αὐγούστου 1902.

Ὁ πρόεδρος
† Ὁ πρώην Δρυϊνουπόλεως ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ 3

Ὁ ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ

ΗΑУКОВА БІБЛІОТЕКА
Наукова бібліотека ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ імені І. І. МЕЧНИКОВА
1948
Ф. III 726641
02/09/25 902560 НБ ОНУ